

Valitus, jonka Gugler France on tehnyt 14.9.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-147/21, Gugler France v. EUIPO – Gugler (GUGLER), 13.7.2022 antamasta tuomiosta

(Asia C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Gugler France (edustaja: S. Guerlain, avocat)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Alexander Gugler

Unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) totesi 5.12.2022 antamassaan määräyksessä, että valitusta ei oteta tutkittavaksi ja että Gugler France vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour constitutionnelle (Belgia) on esittänyt 29.9.2022 – Belgian Association of Tax Lawyers ym. v. Premier ministre/ Eerste Minister

(Asia C-623/22)

(2023/C 35/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour constitutionnelle

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Belgian Association of Tax Lawyers, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies ym. ja Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables ym.

Vastaaja: Premier ministre/ Eerste Minister

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla 25.5.2018 annettu neuvoston direktiivi (EU) 2018/822⁽¹⁾ ristiriidassa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 3 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 ja 21 artiklan kanssa ja loukataanko sillä erityisesti näillä määräyksillä taattuja yhdenvertaisuusperiaatetta ja syrjintäkiellon periaatetta sen vuoksi, että direktiivillä 2018/822 ei rajata raportoitavien rajatylittävien järjestelyjen raportointivelvoitetta koskemaan ainoastaan yhteisöveroa vaan säädetään sen sovellettavuudesta kaikkiin hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15.2.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/16/EU⁽²⁾ soveltamisalaa kuuluviin veroihin, joihin kuuluu Belgian oikeuden mukaan yhteisöveron lisäksi muitakin välittömiä veroja kuin yhteisövero sekä välillisiä veroja, kuten rekisteröintimaksut?
- 2) Loukataanko edellä mainitulla direktiivillä (EU) 2018/822 rikosoikeudellista laillisuusperiaatetta, joka taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kappaleessa, ja yleistä oikeusvarmuuden periaatetta, ja loukataanko sillä oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen, joka taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa, sen vuoksi, että käsitteet ”järjestely” (ja siten käsitteet ”rajatylittävä järjestely”, ”markkinakelpoinen järjestely” ja ”rääätälöity järjestely”),

”välittäjä”, ”osallistuja”, ”etuyhteydessä oleva yritys”, määre ”rajatylittävä”, erilaiset ”tunnusmerkit” ja ”pääasiallista hyötyä mittaava testi”, joita direktiivissä (EU) 2018/822 käytetään raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevan raportointivelvoitteen soveltamisalan ja ulottuvuuden määrittämiseksi, eivät ole riittävän selkeitä ja täsmällisiä?

- 3) Loukataanko edellä mainitulla direktiivillä (EU) 2018/822, erityisesti siltä osin kuin sillä lisätään 8 ab artiklan 1 ja 7 kohta edellä mainittuun direktiiviin 2011/16/EU, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kappaleessa taattua rikosoikeudellista laillisuusperiaatetta, ja loukataanko sillä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa taattua oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen sen vuoksi, että sen 30 päivän määräajan alkamisajankohtaa, jonka kuluessa asianomaisen välittäjän tai verovelvollisen on täytettävä raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä koskeva raportointivelvoite, ei ole vahvistettu riittävän selkeästi ja täsmällisesti?
- 4) Loukataanko edellä mainitun direktiivin (EU) 2018/822 1 artiklan 2 kohdassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa taattua oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen sen vuoksi, että sillä edellä mainittuun direktiiviin 2011/16/EU lisätyssä uudessa 8 ab artiklan 5 kohdassa säädetään, että siinä tapauksessa, että jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjille annetaan oikeus olla toimittamatta raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä koskevia tietoja, jos raportointivelvoite loukkaisi kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista ammattisalassapitovelvollisuutta, tämän jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjät veloitetaan ilmoittamaan viipymättä toiselle välittäjälle tai, jos toista välittäjää ei ole, asianomaiselle verovelvolliselle niiden raportointivelvoitteista, koska tällaisesta velvoitteesta seuraa, että välittäjä, jota koskee ammattisalassapitovelvollisuus, jonka rikkomisesta on määrätty seuraamus kyseisen jäsenvaltion oikeudessa, on velvollinen jakamaan toiselle välittäjälle, joka ei ole hänen asiakkaansa, tietoja, jotka hän on saanut ammatinsa harjoittamisen yhteydessä?
- 5) Loukataanko edellä mainitulla direktiivillä (EU) 2018/822 Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa taattua oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen sen vuoksi, että raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskeva raportointivelvoite merkitsisi sellaista puuttumista välittäjien ja asianomaisten verovelvollisten yksityiselämän kunnioittamista koskevaan oikeuteen, joka ei olisi kohtuudella perusteltavissa eikä oikeassa suhteessa tavoiteltuihin päämääriin eikä asianmukaista sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista koskevan tavoitteen kannalta?

(¹) EUVL 2018, L 139, s. 1.

(²) EUVL 2011, L 64, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka rechtbank Gelderland (Alankomaat) on esittänyt 12.10.2022 – X v. Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Asia C-639/22)

(2023/C 35/28)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Gelderland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Ennakkoratkaisukysymys

- 1) Onko arvonlisäverodirektiivin (¹) 135 artiklan 1 kohdan g alakohdasta tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen eläkerahaston osuudenhaltijoiden voidaan katsoa kantavan sijoitusriskin, mikä merkitsee sitä, että eläkerahasto on kyseisessä säännöksessä tarkoitettu erityinen sijoitusrahasto? Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä,